

8. Мисів В.М. Типологічні особливості показників фізичного потенціалу і профорієнтації серед учнів ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою // *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. – 2002. – №4. – С. 48-53.
9. Навчальна програма з дисципліни „Фізична культура”. Ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. – Київ, 2003.
10. Основи здоров'я і фізична культура. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 1-11 класи. – Київ: Початкова школа, 2001. – 112 с.
11. Постанова Кабінету міністрів України від 28.04.1999 р., №717 „Про Положення про ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою”.
12. Програма допризовної підготовки військових ліцеїв та ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою. – Київ, 1998.
13. Наказ Президента України від 11.05.99 р., № 94/99-РП „Про розширення мережі ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою”.
14. Фізична культура. Програма фізичного виховання Кам'янець-Подільського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. – Кам'янець-Подільський, 2001. – 54 с.
15. Шиян Б.М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Частина 1. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2001. – 272 с.

LYCEUM GRADUATES' READINESS WITH INTENSIFIED MILITARY-TRAINING FOR HIGHER MILITARY EDUCATIONAL INSTITUTION ENTERING

V. MYSIV

Kamyanets-Podilsky state university problem research laboratory

Annotation. The feasibility the experimental program of physical-training for lyceums with intensified military-physical education has been investigated. The two year usage of this program led to growth of physical readiness indices to the level of their accordance to the state demands and the demands applicants to the Higher Military Educational Institution.

Key words: physical-training, military-physical education, physical readiness indices.

КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНИХ ЗНАНЬ З ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Оксана МІЦЕНКО

Миколаївський державний університет ім. В.О. Сухомлинського

Комплексна програма “Фізична культура здоров'я нації” визначила пріоритетним напрямком розвитку фізичного виховання оздоровлення населення. Реалізація цієї програми вимагає розробки сучасних педагогічних технологій, серед яких особливе місце належить комп'ютерним іграм шкільного навчального процесу.

Але одним з першочергових завдань, які сьогодні постали перед спеціалістами фізичного виховання, є активний пошук шляхів підвищення рівня знань учнів з фізичної культури. Цілеспрямоване формування знань повинно здійснюватись через розвиток у учнів творчої активності через інтегровану діяльність, яка включає в себе пізнання, спілкування і творчу гру.

Як визначають вчені [2; 3], комп'ютерні технології у фізичній культурі на сьогоднішній день не набули широкого науково обґрунтованого застосування. Існуючі комп'ютерні програми, які розраховані на використання у фізичному вихованні, допомагають учителям у вирішенні проблеми індивідуального підходу, але мають більше нормативно-статистичний характер, ніж практичний [2; 3].

Як вказують І.В. Блауберг і Е.Г. Юдін, умовою стійкості системи є постійне оновлення її елементів [1, С. 197]. Таким чином, педагогічні знання поділяють на дві категорії, відповідно до двох функцій педагогіки: 1) теоретичної функції дослідження закономірностей навчання і виховання; 2) конструктивно-технічної функції створення (проекування) систем навчання і виховання [4, С.57].

Дидактична гра розглядалась нами як форма навчання в якій водночас поєднуються дві функції – навчальна (пізнавальна) та безпосередньо ігрова (розвивальна, заохочуюча).

Виходячи з теорії Е. Еріксона про етапи формування особистості і теорії Л. Виготського про дитину як дослідника навколишнього середовища, базовими чинниками розвитку є:

- багате, доброзичливе середовище, що оточує дитину;
- підхід до будь-якої дитини як до унікальної цінності;
- усвідомлення дитиною своїх розумових і фізичних можливостей;
- соціалізація дитини в оточуючому мікро і макросередовищі.

Аналіз спеціальної літератури та практичної діяльності показав, що потреба і ставлення до занять фізичною культурою формуються за допомогою спеціальних знань, мотивації, переконань, задоволення і інформаційного впливу [4; 5; 6].

Однією з причин байдужості до фізичної культури є низький рівень організаційної і освітньої роботи з виховання почуття її життєвої необхідності. Тому метою дослідження було розробити та експериментально обґрунтувати систему вдосконалення процесу формування теоретичних знань фізичної культури учнів молодших класів з допомогою комп'ютерних технологій.

Передбачалося, що використання комп'ютерних технологій у навчальному процесі дозволить ефективно впливати на рівень спеціальних знань з фізичної культури і глибоко.

У дослідженні взяли участь 240 учнів молодших класів загальноосвітніх шкіл № 35, 22 м. Миколаєва.

Для вирішення поставленої мети було організовано контрольну та експериментальну групи. Контрольна група, що складалась з 110 учнів молодшого шкільного віку, і займалась за звичайною програмою. Експериментальна група складалась зі 130 учнів, які займалися за програмою з використанням комп'ютерної гри "П'ятачок складає іспит з анатомії" і розробленого зошити з фізичної культури.

Програма включає в себе 80 відеороликів, багато малюнків і широкий діапазон легкодоступної інформації у формі тексту і відображень, а також контрольних запитань. Програма розрахована на користувачів у віці 5-11 років.

Програма "П'ятачок складає іспит з анатомії" працює під управлінням операційної системи WINDOWS і потребує лише 1 Mb вільного місця на жорсткому диску.

Результати дослідження. Отже, в зв'язку із введенням нашої методики в заняття, обсяг і якість здобутих школярами знань експериментальних класів збільшився на 37% у порівнянні з контрольною групою ($p < 0,05$). В результаті пропуски занять пов'язані із захворюваннями зменшилися на 6%, що позитивно відбилося на успішності учнів. А саме, учнів що мали 10-11 балів з предмету "Фізична культура та основи здоров'я" у експериментальній групі збільшилось на 12%, в контрольній групі таких змін не відбулось.

Загальний стан особистої фізичної культури учнів молодших класів після експерименту в експериментальній групі відповідав високому рівню за 12-бальною шкалою (11-12 балів). На початку експерименту він складав 4-5 балів, тобто середній рівень. У контрольній групі як на початку, так і наприкінці навчального року середній бал був 4-6. тобто аналіз загального рівня особистої фізичної культури учнів молодших класів виявив перевагу експериментальної програми над традиційною.

Проведене анкетування батьків показало, батьки учнів експериментальних класів відмічали, що найбільший вплив на розвиток та формування особистості дитини робить: школа – 89,9%, сім'я – 74,1%, вулиця – 26,7%, засоби масової інформації – 30,2%. Дослідження динаміки основних показників фізкультурно-оздоровчої діяльності учнів показав, що на початку експерименту виконували ранкову гімнастику 10% дітей контрольної групи і 12% дітей експериментальної групи, наприкінці навчального року цей показник становив у контрольній групі – 12%, у експериментальній – 59%.

Вивчення рівня фізичної активності учнів експериментальних класів виявило, що на початку експерименту були достатньо активними 18,5% хлопчиків і 23,5% дівчат, середньо активними були 27,4% хлопчиків і 25,6% дівчат, решта – недостатньо активні. Основним мотивом до занять був мотив лідерства, суперництва. Наприкінці навчального року показники змінилися таким чином: достатньо активними виявились – 29,7% хлопців і 36,4% дівчат; середньо активними – 36,1% і 39,3%, інші осталися недостатньо активними. Провідним мотивом стала турбота дітей про стан свого здоров'я.

У контрольній групі таких суттєвих змін не відбулось.

Необхідно відзначити, що ставлення до уроків фізичної культури на початку експерименту переважно позитивним було: в контрольній групі – у 54,4% хлопців і 47,7% дівчат, в експериментальній групі – у 52,2% хлопців і 44,9% дівчат. Наприкінці навчального року ставлення до уроку фізичної культури позитивним стало: в контрольній групі – у 55% хлопців і 49% дівчат, в експериментальній групі – у 78,1% хлопців і 68,9% дівчат.

Таким чином, використання комп'ютерних технологій, а саме дидактичної гри у навчальному процесі дітей молодших класів, дозволило ефективно впливати на рівень особистих знань з фізичної культури і гігієни і покращити загальну якість процесу фізичного виховання, а також рівень здоров'я учнів.

Література:

Зарберг И. В., Юдин Э. Г. Становление и сущность системного подхода. – М.: Наука, 1973. – 272 с.

Земцова Л.В., Левицкий В.В. Компьютерные технологии в физкультурном образовании / Актуальные проблемы физической культуры: Материалы международной научно-практической конференции. – т. 1. – Ростов-на-Дону, 1995. – С. 159 – 163.

Зубенчук А. Фізична культура: змінюємо пріоритети // Фізичне виховання в Україні, 1999. – № 2. – С. 36 – 37.

4. Джугели Э. П. Системный подход к теоретическим вопросам дидактики. – Дис. канд. пед. наук. – Тбилиси, 1973. – 231с.
5. Кардялис К.К. Педагогические основы информационного воздействия на отношение школьников к физкультурно-спортивной деятельности. – Дис. ...док. пед. наук. / ГЦОЛИФК. – Каунас, 1990. – 474с.
6. Трещева О.Л. Программно-методические основы обучения здоровому образу жизни учащихся общеобразовательных школ // Теория и практика физической культуры, 2000. – № 10. – С. 23–29.
7. Цільова комплексна програма “Фізичне виховання – здоров’я нації” . – К, 1998.

THE COMPUTER GAMES AS A MEAN OF THEORETICAL KNOWLEDGE FORMATION OIN PHYSICAL CULTURE FOR JUNIOR SCHOOL PUPILS

Oksana MYTSENKO

Annotation. This article studies the issue of formation of theoretical knowledge on physical culture for junior school pupils. The author of the article presents the computer multimedia game. Method promotes the creative activity development in process of the theoretical knowledge acquirement.
